

SläktKuriren

Nr 5. Årgång 29. Utg dag 7/8 1994.

Informationsblad för ERNBERG-EHRENBERGSKA SLÄKTFÖRENINGEN

Chefredaktör: Ingemar Ernberg, tillika utgivare. Bitr redaktör Mikael Bergström. Red:s adress: I. Ernberg, Smultrongränd 18, 18245 Enebyberg. Tel: 08/7688825. Fax: 08/7688825.

Släkträff med pic-nic

Hagaparken, Stockholm, lördagen den 20/8 1994 kl
13.00

Alla är hjärtligt välkomna lördagen den 20/8 till södra sidan av det mittersta koppartältet lördagen den 20/8 kl 13 (pågår mellan kl 13.00-16.00, och det går naturligtvis att komma när som helst under denna tid, men för att vi inte skall tappa bort varandra är det säkrast att vi ses vid 13-tiden).

Beroende på väder och vind kan man sitta ute eller inne och äta medhavd matsäck. Kaffeservering finns om man inte vill ta med eget.

Lekar och frågesport kommer att ordnas liksom möjlighet att besöka fjärlshuset. Om många önskar går det ev. att ordna en visning av Gustav den III:s paviljong mot smärre avgift.

För vår planering vore det bra om Ni ringer eller skriver till undertecknad och berättade att Ni kommer och vad Ni vill göra under eftermiddagen.

Välkomna till en som vi hoppas solig och trevlig lördagsträff med släkten!

Programkommittén

genom

Jan Ernberg

Erikslundsvägen 380

18347 Täby; tel 08/510 506 55

1993 års släktmöte 21/8

Sjöhistoriska muséet med efterföljande middag på Långa Raden

78 personer hade anmält sig till det 18:e släktmötet. Det första släktmötet hölls 1925, för 69 år sedan. Fram till 1980 hölls mötena vart 5:e år, men under Torsten Ernbergs ordförande-skap genomfördes då förändringen att mötena nu ordnas vart 3:e år.

Under eftermiddagen visade oss musei-intendent Eva Berglund skeppsbyggnads-avdelningen på Sjöhistoriska muséet. Båtens mycket stora betydelse för de mänskliga kulturernas utveckling framhölls. Bilen måste överleva i många årtusenden innan den kan konkurrera. I många kulturer har de avlidna begravts i båtar. Karlskrona-varvets centrala roll i stormakten Sverige från 1600- till 1800-tal framgår av den permanenta utställningen. Det var där vår anfader Ingemar Ehrenberg (1748-1844) verkade som bälgmakarmästare fram till 1801, då han flyttade till Norrköping (se *Släktkuriren* nr 2). Vi hade hoppats få reda på vad en bälgmakarmästare vid ett varv hade att göra, men expertisen är inte helt klar över detta. Efterforskningar ger vid handen att vederbörande som hantverkare försedda de många smedjorna i varvet med stora och små blåsbälgar, vilka reglerar glöden. Sannolikt ingick många sysslor i uppdraget, kanske även att bygga detaljer på båtarna och förse dem med bälgar till deras eldstäder. Ingemar E hade uppenbarligen flera strängar på sin lyra, att döma av andra uppdrag han fick. Är det någon som vet mer eller kan försöka ta reda på det?

Visningen följdes av själva släktmötet som inleddes med ordföranden Torsten Ernbergs parentation över de avlidna under tiden 1990-1993: Lennart Cedrenius, Sune Hofsten, Ingrid Ernberg, Valborg Ernberg, Ragni Kjellberg, Paul Isberg, Marianne Cederström, Anna-Lisa Hök, Per-Arne Säwén, Bengt Isberg, Bengt von Hofsten och Anders Bergström.

Torsten Ernberg hade valt att avgå som ordförande i föreningen efter 53 år i släkträdet och mycket uppskattade 38 år som ordförande och huvudansvarig för många lyckade och minnesvärda släktmöten. Till ny ordförande 1993-96 valdes hans son, undertecknad Ingemar Ernberg. Anders Ehrenberg, Brita Ernberg, Jan Ernberg och Annika Alm-Ekman omvaldes till släkträdet som ordinarie ledamöter. Till suppleantplatserna omvaldes Michael Bergström och Erik Hamberg, samt nyvaldes Annika Danielsson, Gunilla Tideholm och Per Zetterqvist. Jarl Ernberg och Agneta Qwerin fortsätter att verka som revisorer under den kommande 3-års perioden.

Anders Ehrenberg avtackade å föreningens vägnar de avgående ledamöterna i släkträdet, förutom Torsten också Dagmar Riben. Deras insatser har varit mycket, mycket uppskattade, och de har båda och tillsammans dragit det största lasset inför föreningens senare släktmöten. Blommor överlämnades ackompanjerade av en lång och varm applåd.

Mötet avslutades genom visning av två videofilmer från tidigare släktmöten, på Anglais 1935 och Confidencen/Wenner-Gren Center 1990, vilka visningar åtföljdes av glada och uttolkande utrop från det pigga auditoriet.

Släktmiddagen avnjöts på Långa Radens kompanimäss med flera trevliga tal bl a med goda råd till den nyvalda släkträdet. Minnesvärt är inte minst äldste närvarande Elna Bergströms ord om släktgemenskapen.

I detta nummer av Släktkuriren

återges tre bidrag från läsekretsen. Redaktionens uppmaning att få bidrag från släkt i utlandet har hörsammats genom resebrev från Maria Rehnman, Prag och Rotterdam, och Harald Zetterqvist, Seychellerna. Erik Hamberg, suppleant i släktrådet har skrivit en intressant essä om en annan resande släkting, hans morfars farfars farfars bror Anders Berlin, Linnélärjunge som dog 27-år gammal på Bananaöarna. Eventuella felstavningar eller felskrivningar i dessa återgivna bidrag kan helt lastas redaktionen. Red. hoppas att dessa bidrag skall stimulera andra att höra av sig. Från släktarkivet har vi annars gott om material för ytterligare ett nummer.

I kalendariet nedan återges några datum för föreningens aktiviteter. Hörsamma gärna intresseanmälan för någon form av organiserat besök i fädernebygderna under nästa försommar, blankett sista sidan.

Kalendarium för släktföreningen

1994

20/8. Pic-nic i Hagaparken, se ssk annons.

11/10. Nästa sammanträde i släktrådet (preliminärt). Lämna gärna synpunkter och önskemål rörande föreningens verksamhet till någon i släktrådet inför sammanträdet.

1995.

Juni. Eventuellt två-dagars gemensam resa till fädernebygderna Småland och Karlskrona. Egna bilar eller buss. Blankett för intresseanmälan följer med detta nummer.

1996

ca 25/8. Nästa släktmöte. Ev utflykt med båt i Mälaren. Lämna ev synpunkter till programkommitténs sammankallande Jan Ernberg.

I Prag

av Maria Rehnman, f Bergström

Maria Rehnman, dotter till Ingrid och Jan Bergström har nyligen flyttat till Rotterdam, från Prag där hon bott och verkat med sin make Torsten Rehman i några år. Precis innan hennes avresa från Prag erhöll redaktionen följande brev med några reflektioner från hennes tid i Tjeckien. Resebrevet återges här i sin helhet.

När jag skriver detta ligger dimman tät utanför huset och man riktigt ser hur rått det är ute. Hösten är definitivt här och vintern står för dörren. Tyvärr har jag inte många dagar kvar i denna oftast mycket vackra stad och kanske det dåliga vädret kan göra att flytten till Holland inte känns så tung.

Jag har verkligen under mina nästan tre år här i Prag kommit att älska staden med dess alla vindlande gränder, fantastiska husfasader och speciella karaktär. Så här i slutet av oktober när turistströmmen minskat avsevärt kan man ibland få ha Karlsbron helt för sig själv. Denna bro som är från mitten av 1300-talet förbinder Den gamla staden och Den nya staden med Lillsidan och Borgområdet. Att promenera här och njuta av utsikten ger ro i själen och får en att reflektera över historien. Hur var det egentligen vid byggandet av bron? Är det verkligen sant att byarna runt Prag fick order om att leverera ägg till bygget för att användas som bindemedel, och att en leveranserna bestod av hårdkokta ägg för att de ej skulle gå sönder i transporten? Eller hur var det när svenskarna skulle ta sig över bron från Lillsidan och

stoppades av Prags invånare i ett blodigt möte uppe på bron? Detta hände i slutet av trettioåriga kriget, men ledde ändå till att svenskarna fick med sig hem ett rejält krigsbyte, innehållande bland annat statyer som idag kan ses i Drottningholmsparken eller Silverbibeln som kan beskådas i Uppsala.

En annan central plats i Prags historia är den stora borgen högt uppe på en av de sju kullarna. Det var här som trettioåriga kriget startade genom att representanter för de protestantiska adeln slängde ut den katolska kejsarens sändebud genom ett fönster. Två år senare, 1620, besegrades protestanterna i slaget vid Vita berget strax utanför Prag och året därpå avrättades de kvarvarande protestantiska adelsmännen. Sedan denna tid är de flesta tjecker katoliker eller numera icke-troende. Detta var också början på ett nära nog 300-årigt styre från Wien och Habsburgarna.

Inne i borgen finns också den mäktiga S:t Vitus katedralen. Den började byggas på 1300-talet med anledning av att Prag blivit biskopssäte, men byggandet fick många avbrott och först 1929 förklarades den färdigbyggd.

På andra sidan floden, i Den gamla staden, ligger ett annat av Prags "hjärtan"-Den gamla stadens torg. detta torg var Prags första rådhusorg och har genom århundraden varit centrum för hitresande köpmän. Den gamla rådhusklockan från 1340-talet visar varje hel timme ett kort klockspel bestående av de tolv apostlarna och Döden klämtar i sin klocka. Urverket tillverkades i slutet av 1400-talet av en urmakare och för att undvika att han skulle göra liknande klockor till andra städer lät man sticka ut hans ögon. Men då urmakaren kände att döden nalkades fick han åter tillträde till uret, men föll ner mellan kuggarna i verket. Uret stannade genast och det dröjde många år innan man fick igång det igen.

Inte långt från detta vackra torg, som för övrigt renoverades 1988 i samband med fyrtioårsjubileet av kommunisternas maktövertagande, ligger de judiska kvarteren. Att vandra på den judiska kyrkogården är även det att känna historiens vigslag. Här är 12000 människor begravda på en mycket begränsad yta. Judarna hade fram till 1787 ingen annan begravningsplats i Prag och enda sättet att få plats med dem alla var att bygga kyrkogården på höjden vilket har resulterat i tolv lager, men med alla gravstenar högst upp.

I dessa judiska kvarter finns flera synagogor och museer med samlingar kring den judiska tron. Skälet till att världens största samlingar finns här är att nazisterna under andra världskriget ville göra Prags judiska kvarter till "ett museum över en utdöd ras".

En annan plats i Prag som är central för tjeckernas historia är Vaclav-platsen. Denna korta aveny, som tjeckerna kallar torg ligger iden Nya staden. Det var här som ryssarna förväxlade det stora nationalmuseet med det betydligt mindre ansenliga parlamentet bredvid. Än idag kan man se skador på museibyggnaden efter kanonkulornas träffar. Det var här som Jan Palach brände sig själv till döds efter den ryska invasionen och det var här som massdemonstrationerna i november 1989 ägde rum vilket ledde till vad som idag kallas "Sammetsrevolutionen".

Ja, jag skulle kunna berätta mycket mer om Prag, dess historia och dess "måsten" som turist, men det vore fel av mig att inte nämna lite om den vackra tjeckiska landsbygden.

Jag trodde innan jag flyttade hit, att Centraleuropa var mycket tätbefolkat och miljöförstört. Visst är skogsöden ett stort problem här, men det är framförallt i de norra delarna i bergen upp mot tidigare Östtyskland och Polen. Man försöker nu minska sin kolanvändning och hushålla mer med energi, men man har dock långt kvar till västerländska krav. Men att landet skulle vara tätbefolkat är inte sant. Självklart är det mycket människor i de stora städerna, men i skogarna några mil från Prag kan man gå ensam en hel dag och bara träffa på ett par bär- och svamplockare. Hela landet är täckt av ett sinnrikt vandringsledssystem, med leder i olika färger och avståndsskyltar till närmaste större by och busshållplats. Bra och detaljerade kartor finns att köpa, där det också står berättat om de olika byarna och historiska platser. Fina utsiktspunkter är markerade och likaså annat av intresse.

Under vintermånaderna är slotten stängda men under resten av året är de mycket trevliga utflyktsmål. Ofta ligger de högt upp med fantastisk utsikt, bygga som fort eller bostadsslott.

För mig har det varit en fantastisk förmån att få se och lära känna detta underbara land. Jag har fått vara med om början av förändringen från planekonomi till marknadsekonomi och verkligen se att saker och ting blivit bättre. Privatiseringen har påbörjats av de större företagen, affärslokaler har auktionerats ut till egna företagare och en privat tjänstesektor har skapats. Man märker verkligen skillnad i affärerna. Idag kan man finna allt man behöver här och blir betydligt fler gånger vänlig bemött, även om det avsevärt kan förbättras. Mycket finns kvar att göra i detta land som hade högre levnadsstandard än Schweiz före andra världskriget. Telefonsystemet är mycket gammalmodigt och underdimensionerat - vi delar telefonlinje med sex andra hushåll. Motorvägar finns nästan bara österut, med resultat att mycket av den tunga trafiken går på vanliga landsvägar, och det finns ett otal andra saker som behöver åtgärdas för att nå västerländsk nivå.

Jag hoppas att jag i framtiden får möjlighet att komma tillbaka hit och se nya förändringar och till alla er som aldrig varit här rekommenderar jag varmt ett besök. Och till er som har varit här-åk hit igen!!

Hälsingar Maria Rehnman
Oostmaaslaan 860
3063 DL Rotterdam
Nederländerna

På Seychellerna

från Harald Zetterqvist m familj

Harald Zetterqvist har skickat ett brev till redaktören från sin exotiska bostadsort sedan ett knappt år på Seycellerna. Harald är dotterson till Olof och Dagmar Riben, och alltså Agneta Qwerins son i tidigare äktenskapet med framlidne Göran Zetterqvist. Brevet återges här nästan i sin helhet.

Hej kära vänner, familj, fodringsägare m fl.

Helst satt man ju framför en liten häändig PC eller liknande och författade detta nyårsbrev, men i vår numera tropiska hemmiljö får en liten egensinnig reseskrivmaskin duga gott. 1994 ligger framför oss som ett oskrivet ark, fjolåret har vi packat ihop mest med ljusa minnen, kryddade av förändringar, nya utmaningar och ett litet stänk av krismedvetenhet. Vår lilla familj har troligen registrerats som arbetslös låginkomstfamilj- och i etnologisk forskning om 100 år, också som emigranter helt i stil med Karl-Oskar och Kristina i Mobergs "Utvandrarna"-på det sätt som vi valt att leva, men vi känner oss mycket litet krisdrabbade och har haft det jättebra tillsammans.

Vi började året 1993 hemma i Kiruna, H som regementsläkare på I22 på halvtid, med hemkomst till de små pinglorna Spettis, My och Skorpan (hunden) lagom till lunch och en eftermiddagstur i skidspåret. En vända som kommunelegevikarie i NordNorge, där också Spettis gjorde stor succé som naprapat, grundade för en Italien-resa för att gifta bort Hs lilla syster Catharina med den utmärkt trevlige och rekorderlige svågern Paolo. Milano och alpsol. I mitten av mars flyttade vi upp till Riksgränsen, för ytterligare en ljuvlig fjällmiljö. Spettis knäckte ihop till brödfödan som hotellnaprapat. Sommaren började kylig men ljus och vacker ute på Lofoten där H jobbade i sex veckor, flickorna åkte hem lite tidigare dels för att se till Mormor Lillie som låg inlagd för blodförgiftning på Kiruna lasarett, dels för att börja packa ihop lägenheten som vi beslöt att lämna för vår nuvarande äventyr. Sedvanlig trängde vi ihop oss ute på Ingarö med tennis, golf, ganska lite badande, stockholmsliv och grillaftnar i fleecetröja (trots infravärme), allt medan vi väntade på flygbiljetter och resedatum hit ner. Den 30 september landade vi och 285 kg flyttgods på Mahe International Airport för ett som planerat två-årigt äventyr i tropiskt paradiset. Vår kunskap om Seychellerna var begränsad till vad som stod i turistbroschyrer, guideböcker och någon enstaka personlig kontakt med tidigare utlandsarbetare och till Sverige invandrade Seychelleoiser. Vi hade bågtagit direkt kontakt med våra presumtiva arbetsgivare och efter ett knappt år av brev och telefax-kommunikation med långa väntetider och ovissheter hade alltså H fått en tjänst som Senior Medical officer på Victoria Hospital Casualty Unit, dvs mottagande läkare på akuten å örikets enda sjukhus, och E utlovats en tjänst som tennis coach for the National Sports Council, med uppgiften att träna och utveckla såväl landslag som nybörjare. Vi visste att lönerna var låga och levnadsomkostnaderna höga, men vi är ännu efter 3, 5 månader inte beredda på de smärre prisschocker som i stort set allt utom banan, mango och fisk utsätter en för. Det mesta importeras- även av frukt och grönt- och utsätts för ibland mer än 100% importskatter. Människorna är överlag vänliga och glada, en viss utmattning inför expatriots (utlänningar) här på arbetskontrakt kan skönjas, men ett vänligt leende och en kreolsk hälsning kan få den mest förhårdade hotellreceptionist att mjukna. Farliga tropiska sjukdomar, giftiga småkryp och grov kriminalitet saknas helt. Slum, tiggare och social misär har vi inte sett något av och det måste man nog tillskriva ett mångårigt stabilt socialistiskt styre, utan alltför mycket korrupktion. Vad man än tycker om detta statsskick och den även här

uppenbara hämskon på privat företagsamhet etc, så har i alla fall hälsovård och utbildning, kommunikationer och infrastruktur byggts upp på ett för folket fördelaktigt sätt. Öarnas tillgång är ju förstås naturen med sin prakt och skönhet och havet med sin fiskrikedom. Turismen är försiktigt, men väl utbyggd och det finns ett oräkneligt antal av helt förtrollade stränder, vit sand, palmkantade korall-laguner och majestätiskt rundade klippblock i granit som skiftar från lila-rosa till svart alltefter solljuset. Precis så vackert som turisitbroschyren utlovade. Och havet, grönbliitt svalkande, perfekt för dykning, båtsport och fiske. I sanning en kontrast till fjällvärlden runt Kiruna.

Hur har vi det då? Har vi funnit oss tillrätta? Hemlängtan?- Allt är väl, ingen hemlängtan. (Ibland ett sug efter skidspåren på Matojärvi IP, längtan efter Skorpan, som vi lämnat hos grannarna Nyströms, eller en biokväll i storstaden....). Vi bor i ett stort och svalt stenhus, med hygglig komfort och standard, vida bättre än vad vi ursprungligen hoppats på. Det ligger ensligt i en by uppe på kullarna med underbar utsikt över en lång havsbukt genom de lummiga Arbige-träskan. Att sitta där uppe på kullarna med en kopp hembryggd espresso och höra Ella Fitzgerald ur CD:n är i sanning en lisa för själen. Tomten är terrasserad och innehåller en pool som legat i träda i många år, men vi ska se om vi inte kan få igång den, tillika skall vi plantera papaya, banan, ananas och gräva upp ett litet trädgårdland, så får vi se om det blir vi, sniglarna eller någon liten lömsk parasit som får smaka de första tomaterna. Vi har anställt en maid, som hjälper till med tvätt och städning, matlagning ett par gånger i veckan och vid behov lite tillsyn av My, som inget hellre vill än leka med hennes tonåriga döttrar.

Vi köpte ganska snabbt en bil, en skranglig Suzuki Mini-jeep med motorstyrka som en rakmaskin, men OK för korta transporter. Vad gäller husgeråd tog vi med en del hemifrån. och vi prisar dagligen IKEAs startbox. Trevliga lampor och posters är andra saker som vi är glada att ha bibringat, det enda vi bommade på var att ta med trasmattor, som hade varit bra dammsamlare på de många golven.

Hs jobb är inte speciellt spännande eller utvecklande. Akutmottagningen och sjukhuset är väl utrustade, men patienterna som är många kommer mest för banaliteter som feber, diarréer, huvudvärk-gärna med par timmars duration-som lika gott hade kunnat vänta till morgondagen på lokala kliniken eller kurerats i hemmet, om man bara inte hade behövt se en doktor för att få en ynka Alvedon-tablett eller en dags sjukskrivning. Dessutom är all vård, medicin och ambulanstransport gratis, vilket förstås missbrukas. Det är en skifttjänst med nattpass var fjärde dag, vilket sliter på sömnen men också ger en del ledig dagtid emellanåt. ....E har på nyåret startat sin tjänst som statlig tennistränare, och är nu i förberedelserna för att få igång träningsgrupper, tränarkurser och läger. Mycket stimulerande och med stora möjligheter att själv disponera sina resurser, naturligtvis också en fjäder i hatten att få vara landslagstränare. Hon känner att hon har mycket att komma med, ur den bevisligen framgångsrika svenska träningsmodellen Tyvärr blåste näten runt de nya tennisbanorna ner i en storm härförleden. så upptakten blir lite försenad. My börjar i denna vecka inskolning på ett privatdagis med ca 30 andra småtingar, huvudspråket är Engelska. ....Med sitt vitblekta hår och knapriga solbränna gör hon stor succé i det seychelliska sällskapslivet, ofta mutad med kex och dricka och annat som vi helst inte vill se. ...

Vi tror och hoppas att vi ska kunna se tillbaka på dessa två år med glädje, just nu känns det så, och de flesta av våra nyfunna vänner gör detsamma. Vi försöker leva i nuet och njuta av de kvaliteter som livet i kortbyxor och solglasögon kan erbjuda. ....

Harald, Spettis och My Zetterqvist

Casuarina Hill
Le Niol
Mahe
Seychelles
Tel+fax: 248 266075

Släktrådet 1993-96

Under denna period har släktrådet följande sammansättning.

Naturligtvis välkomnar vi om släktingar kontaktar någon i rådet med önskemål eller synpunkter på föreningens verksamhet.

Annika Alm-Ekman Ordinarie, sekr, kassör Fleminggatan 56 11245 Stockholm
08/6533090

Brita Ernberg Ordinarie Sikvägen 5 13441 Tyresö 08/7988654

Ingemar Ernberg Ordförande, redaktör Smultrongränd 18 18245 Enebyberg 08/7688825
telefax nr 08/768 88 25

Jan Ernberg Ordinarie Erikslundsvägen 380 18347 Täby 08/51050655

Anders Ehrenberg Ordinarie Burträskgatan 23 16221 Vällingby 08/874717

Annika Danielson Suppleant Högbergsgatan 11 11620 Stockholm 08/6422113

Gunilla Tideholm Suppleant Nybyggarvägen 13 14137 Huddinge 08/7113105

Per Zetterqvist Suppleant Kvarngatan 20 1tr ö g 11847 Stockholm 08/6414540 telefax nr
08/6414540

Michael Bergström Suppleant, stf redaktör Älvkvarnsvägen 76 16354 Spånga
08/7955858 telefax nr 08/7955858

Erik Hamberg Suppleant Timrågatan 10 16223 Vällingby 08/7391817
telefax nr 08/209021arb.

Agneta Qwerin Revisor Slättervägen 76 13542 Tyresö 08/7129118 telefax nr
08/7122819

Jarl Ernberg Revisor Olaigatan 19 70361 Örebro 019/240044

Dagmar Riben Past sekr; släktarkivarie Tegnergatan 29 11140 Stockholm 08/111618

Torsten Ernberg Past presid; consultant Fostorp Ö:a Vingåker 64191 Katrineholm
0150/20146

En utförligare presentation av släktrådets medlemmar avses i kommande nummer, så snart red fått in aktuellt material.

Erik Hamberg skriver om sin morfars farfars farfars bror-Linné'-lärjunge på resande fot.
Erik är son till Ulla, f. Berlin och prof PG Hamberg, fil dr, t f chef för postmuseum i Stockholm och suppleant i släktrådet.

INTRESSEANMÄLAN inför ev gemensam resa till fädernebygderna Småland och Karlskrona

Anmälan om adressändring för att erhålla Släktinformation och kallelser till framtida släktmöte, beställning av Video, förslag till artikel i Släktkuriren, eller andra synpunkter:

Adress(ifylls alltid)/adressändring:

Namn:.....Ny adress:.....

Postnr:.....Ort:.....

Land:.....Telefonnr (hem):.....

Ev övriga tel nr (arbete, landet osv):.....

Jag/vi är intresserade av att delta i en tvådagars-resa till Karlskrona och Småland försommaren 1995 med buss eller bil (anmälan är inte bindande) med syfte att bese landsändan och besöka några av fäderneplatserna

Jag/vi skulle i så fall kunna åka med egen bil

Förutom vi själva skulle ..... antal platser kunna erbjudas för billösa i vår bil

Namn och adress till släktingar som borde få kallelse och släktkurir (och sannolikt inte fått så):

Jag föreslår att följande publiceras i Släktkuriren (bilagor kan bifogas):

Övriga synpunkter, önskemål rörande kommande släktmöten eller släktkuriren:

Släktmötet 1935 på Anglais filmades. Vid släktmötet 1990 ordnades med intresseanmälningar för att få en Videokopierad version av denna film. Detta har sedermera ordnats genom Anders Ehrenbergs försorg och 19 ex har distribuerats till självkostnadspris. Ytterligare kopior kan produceras om intresse finns. Anmäl i så fall Ditt intresse här nedan:

Intresserad av "släktvideon" från släktmötet 1935 till självkostnadpris (ange namn och adress ovan)

Vid behov sänd denna sida till adress: Ernberg-Ehrenbergska släktföreningen, attn:Ingemar Ernberg, Smultrongränd 18, 18245 Enebyberg. Tel: 08/7688825. Fax: 08/7688825.

Namnteckning:..... Namnförtydligande:.....